

[Oluf Pedersen.]

første, der kom, duede ikke, det måtte selv forslagstilleren indrømme, det andet duede heller ikke, og så kom endelig det tredje, som jeg mener heller ikke duer, men det blev man stående ved, der var ikke tid til at gøre flere forsøg.

Det, vi fra vor side stillede op overfor det radikale forslag, var et forslag, hvorefter man skulle væk fra bindingerne — det var vi fælles om —, og en ordning, hvorved der blev fuld dækning for den udgiftsstigning, der fulgte deraf og af tilskuddets bortfald, idet man skulle bruge det indvundne og grundskylden til nedsættelse af told og skatter. Dette forslag blev afvist af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre).

Førliget er efter vor opfattelse meget ringe bevendt. Ud fra vor tankegang er ordningen med prisbindinger uretfærdig og desuden slet økonomi. Derfor skal prisbindingerne væk. Samtidig burde man ophæve alle tilskud til nedsættelse af forbrugerpriser og selvfølgelig også tilskud til kunstgødning og mangel o. s. v. Desuden ønsker vi, at man skal inddrage den grundværdistigning, der følger af ordningers og bindingers ophævelse. Vi har ikke noget imod, at arbejdslønnen forhøjes for det arbejdende landbrug, men vi er imod, at ophævelse af prisbindingerne skal give sig udslag i højere priser på ejendomme, således at de unge rykker ind til endnu højere priser end i dag. Jeg tror, der en dag vil blive flertal for at inddrage denne grundværdistigning trods den radikale surhed, der er givet udtryk for. Den radikale taler var så sur overfor grundskylden, så man ikke kan få lov at se, hvad det ærede medlem hr. Skytte har sagt. Det har „Politiken“ ikke engang turdet trykke, hvilket jeg godt forstår. Her i folketinget kan vi imidlertid gennemføre grundskyld uden om de radikale, og i landstinget tør de vel ikke bruge deres magt til at hindre det.

Lad mig sige til slut: socialdemokratiet har stillet et forslag om forhøjelse af børnetilskuddet. Vi synes ikke, det er godt udformet. Det er på linie med det, vi har, og om hvilket vi har undladt at stemme. Vil socialdemokratiet være med til at ændre det, så det bliver en hjælp til de trængende — nu går man jo op til 20 000 kr., og det mener jeg er meningsløst —, så kan man vente vor tilslutning til forslaget gennemførelse.

(Kort bemærkning).

Age Fogh: Jeg har bedt om ordet til lovforslaget om forbrugerpriserne først for at

spørge den højtærede landbrugsminister, hvad meningen er med § 1, stk. 3. Af § 1, stk. 3, fremgår det, at der skal foretages opkrævning af en hvedeafgift, der skal anvendes til at nedsætte prisen på rugbrød. Kunne det ikke være passende, at vi lod befolkningen selv bestemme, om den vil spise rug- eller hvedebrød? Er det ikke lidt urimeligt, at rigsdagen på nuværende tidspunkt overhovedet blander sig i det forhold?

Dernæst vil jeg gerne gøre den rent principielle bemærkning, at jeg for mit vedkommende ikke kan stemme for et lovforslag, der fastsætter en rugbrødspris, der ligger under opfodringsværdien. Så megen respekt bør vi vise for det danske brød, at vi i hvert fald ikke sætter det til en pris, der ligger under den værdi, det har direkte til opfodring af grise, køer og heste. Forholdet er det i dag, at regner vi med, hvad der er nogenlunde rigtigt, at tørstofprocenten for korn er 90 og for rugbrød 60, så skal der bruges 1½ kg rugbrød for at erstatte 1 kg korn. Jeg må hævde, at som det ligger i dag, betyder det en direkte fortjeneste for den, der opfodrer rugbrød. Det er efter min mening fuldstændig uanstændigt at lovgive på den måde, og derfor vil jeg ikke kunne give min stemme til lovforslaget.

Jeg vil gerne ved samme lejlighed have lov til at gøre opmærksom på, at den barnepigetjeneste, rigsdagen har påtaget sig, snart passende kunne høre op. Vi står her i fuldt alvor og diskuterer, om smørret må koste 5½ eller 6 kr., og på samme tidspunkt er fedtet faldet, så vi ved, at alle familier kan skaffe sig deres fedtforbrug uden unødige omkostninger. Vi står her og diskuterer, om vi skal have rugprisen ned til den pris, der er tale om her, på et tidspunkt, da vi ved, at omkostningerne til rugbrød i pristalsfamilien, der er udtryk for danske arbejdere og tjenestemænd, kun andrager 48 kr., samtidig med at de samme familier spiser wienerbrød for 127 kr. Jeg vender mig ikke imod, at de spiser wienerbrød for 127 kr., men jeg vender mig imod og vil ikke være med til at betale for at sætte rugbrødet ned, for at de kan opretholde deres wienerbrødsforbrug, og derfor kan jeg ikke stemme for det foreliggende lovforslag.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg vil gerne takke udvalget for det arbejde, der er blevet udført, og gøre nogle få bemærkninger til det ærede medlem hr. Carl Petersen, som navnlig beskæftigede sig med smørpuljen og gav udtryk for visse betænkeligheder ved den. Jeg kan godt forstå